

ὁ Συγγραφεὺς « Οὗτοι χαρακτηῆρες γλώσσης τέσσερες γίνονται. » Κατ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἐρμηνείαν ἀνακεφαλαιοῦντες τὴν διαίρεσιν τῶν χωρικῶν ἰδιωμάτων τῆς Ἰωνικῆς Διαλέκτου, ἤμποροῦμεν νὰ τὰς διακρίνωμεν ἀπὸ τὰ γενικά τῶν τόπων ὀνόματα παρωνύμως λέγοντες, τὴν μὲν ἀπὸ Καρίας, Καρικὴν. Τὴν δὲ ἀπὸ Λυδίας, Λυδικὴν· Τὴν δὲ, Χίων· Τὴν δὲ, Σαμίων.

§ νβ. Ἀλλὰ καὶ γενικωτέραν ὑπέστη διαίρεσιν ἡ Ἰωνικὴ, ὅτε συνεμίγη μὲ τὴν Αἰολικὴν καὶ Δωρικὴν, καὶ ἀπεσπάρσθη διόλου κατὰ σχῆμα καὶ μορφήν ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν Ἀττικὴν, ἐφ' ἧς ἐρρύθμισθη κατ' ἀρχάς. Ὅθεν καὶ Ἀσιανὴ φωνή, καὶ τῶν ἐν Κιλικίᾳ ἐλληνιζόντων Διαλέκτος, ἐν τῷ Κέρας Ἀμαλθείας ἐπιγραφομένῳ παλαιῷ λεξικῷ ἀναφέρεται, πρὸς δὲ καὶ Διάλεκτος Ἰακὴ, ἡ ὁποία καίτοι ὁμοία οὔσα, κατ' ὅσον ἐν μέρει διαγνωρίζεται, μὲ τὴν σύμμικτον Ἰωνικὴν, διακρίνεται ὁμως κατ' ἐπωνυμίαν Ἐθνικὴν, κατ' ὅτι καὶ τὸ ἔθνος διαφορετικὸν γνωρίζεται. Ἄλλοι γὰρ οἱ Ἴωνες, καὶ ἄλλοι οἱ Ἰῶνες, ὡς ἐρμηνεύει ὁ Ἡρόδοτος.

§ γγ. Ἡ δὲ ἀρχαία Ἀττικὴ, ἡ ὁποία, ἅμα τῇ εἰς Ἕλληνας τοῦ ἔθνους μεταβολῇ, μετέβαλε καὶ τὸ σχῆμα, καὶ τὴν ἀρχαίαν τῆς μορφήν, καὶ Ἰωνικὴ ὠνομάσθη, διαχωρισθεῖσα ἐφεξῆς ἀπὸ τὴν νεωτέραν Ἰωνικὴν, καὶ ὑπὸ μιᾶς νεωτέρας μορφῆς τὴν ἀρχαίαν ἐπαναλαβοῦσα Ἐθνικὴν προσωυμίαν, ὡς νέα Ἀττικὴ ἀνεφάνη Διάλεκτος, καθὼς μᾶς ἐρμηνεύει ὁ Φεῖος Πλάτων εἰς τὸν Κρατύλον. Καὶ ἰδοὺ δύο κατὰ πρῶτον χαρακτηῆρες τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς Διαλέκτου, τῆς ὁποίας τὰς ἐφεξῆς μεταβολάς, ὡς μεταγενεσέρας, ἐν οἰκίῳ τόπῳ φελομένῳ σημειώση.

§ νδ. Ἡ δὲ ἀρχαία Δωρικὴ πρῶτην ὑπέστη μεταρρύθμισιν ἐνωθεῖσα ὁμοειδῶς μὲ τὴν Αἰολικὴν κατὰ δὲ τὴν ἐφεξῆς αὐτῆς ἔκτασιν, ἔπαθε πολλὰς ὑποδιαίρεσεις εἰς τοπικά καὶ χωρικά

